

Oznani

Za navadno tristočno vrsto se plačuje:
6 kr., ktera se enkrat,
9 " " dvakrat,
12 " " trikrat
natise, večje črke plačujejo po prostoru.
Za vsak tisk mora biti kolek (štampelj) za 30 kr.
Vredništvo je na starem trgu hišna št. 15.

NAPREJ.

Naprej velja
za Ljubljano:
za vse leto 6 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 20 " " "
za čet. " 1 " 75 " " "

po pošti:
za vse leto 7 gl. — kr. a. v.
za pol leta 3 " 60 " " "
za čet. " 2 " 5 " " "

Rokopisi se ne vračujejo.

Dopisi naj se blagovoljno frankirajo.

Št. 6.

Ta list izhaja vsak torek in petek.

Tečaj I.

V Ljubljani 20. januarja. Če se Nemca sme imenovati Bavarec, Prus, Hanoveran itd., gotovo mora tudi biti dovoljeno južnim Slovanom, ki živé po Kranjskem, Štajerskem, Koroškem, Primorji itd., da se imenujejo Slovence. Tako je bilo iz početka iné vsem rodovom naše krvi; tako so si sploh rekali poznejše Slovanje, ki so govorili in še govoré narečje, ktero mi govorimo. Naši najstarejši pisatelji, ki so bili domá iz raznih krajev naše domovine, za njimi pa vsi njihovi nastopniki do tega dneva, niso tajili pravega narodnega iména, ampak dobro so vedeli in oznanjevali, da pišejo v slovenskem jeziku. Uže od starodavnih časov do zdaj še zmirom sami sebe povsod svestno imenujejo Slovence naši štajerski in koroški bratje, ki govoré tisto narečje, ktero mi govorimo; pod Ribnico še dan danes na kočevske meji stoji Slovenska vas Nemške nasproti. Celó Nj. Veličanstvo je nagovorilo naše sinove, ko so stali v vojaških vrstah, z besedo: Slovenci! Tudi vlada je pripoznala našo narodnost, in po Najvišem ukazu se dajó državni zakoni predstavljati na slovenski jezik. Presvitli cesar je ljubljanskemu deželnemu zboru letos poslal ustavno pismo, diplom 20. oktobra 1860 in patent 26. februarja 1861 tudi v slovenskej prestavi z Najvišim lastnim slovenskim podpisom. Naša starodavna narodnost je tedaj dokazana in pripoznana, dasitudi nekteri starejši gospodje otrësajo rekoč, da so Kranjci z dušo in s telesom, Slovenci pa malo in dosti ne.

Le jezik je pripomoček, s katerim si dopovedujemo svoje misli, in kranjski Slovenci, ki nas je pol milijona, in ki smo obloženi s 95 odstotki vseh deželnih davkov, imamo in tudi moramo imeti pravico, da nas razumejo, in da tudi mi razumemo vse, kar se govori o stvaréh, ktere se tikajo naše dežele.

Od leta 1550, torej uže 313 let si prizadevajo rodoljubi možje, naš jezik omikati in dati mu veljavo. Nikakor pa ne more obračati nam v sramoto nihče, komur je znana zgodovina in razne okolnosti, ktere so nas v tem času zadevale, da še do zdaj nismo dospeli više narodne izobraženosti, ampak čuditi se mu je, kdor koli umno sodi, kako nam je bilo mogoče, da smo vsaj toliko storili. Našej mladini je 1848. leto sreča užgalo, in marsikteri domoljub je od tedaj na oltar svojega malega naroda položil mnogo, da bi mu pomagal. V prvem deželnem zboru je dr. Toman moški dvigal prapor (bandero) za svoj narod; še krepkejše se je s g. Črnetom glasil potlej v državnem zboru; toda srčno prizadevanje njima ni obrodilo žetve, kakoršne smo se nadjali, kakoršne želimo, in mislimo, da po pravici želimo, ker smo zvest, prestolu udan narod. Ali obupali še nismo, pa tudi ne smemo, če prav se celó govori, da tisto pravico deželnega zbora, ktere se pred dvema letoma ni dotikal nihče, nam letos namérjajo vzeti!

Da bi namreč naš zvesti slovenski narod ne mogel v svojem jeziku zanesljivo zvedeti, kaj in kako se govori v deželnem zboru, tega nismo nikakor pričakovali; nikakor nismo verjeli, da bi kaj tacega mogel nasvetovati kateri poslanec.

Do zdaj tega nasveta sicer še ni potrdila vsa zbornica; zato Slovenci srčni in polni upanja stopamo pred slavni deželni zbor, dobro vedoč, da je videl s cesarsko roko slovenski podpisane v Ljubljano poslane slovenske diplome; vedoč, da mu je znano, da so vladni načrtje celó v Gorici tudi v slovenskej prestavi; da so v Gradcu volilni diplom na mizi ležali v obeh jezicéh; stopamo pred slavni zbor, upajoč, da se ne bode branil soglasno pripoznati, da nam in vsacemu narodu je in mora biti na zemlji materni jezik najsvetejše blago, in da smo pred vso Evropo, in pred izobraženostjo in omiko vsega sveta dolžni in opravičeni, tega najsvetejšega blaga varovati, braniti in obraziti, ker še le po le-tem, in samo po le-tem poti nam je mogoče priti do prave narodne svesti, in tako povzdigniti deželo v pokrajino, ktera ne bode zadnji biser v svetlej kroni cesarske rodovine.

Dopisi.

Iz Bistrice na Notranjskem. Škenderski. Slovenski narod se vedno bolj in bolj zaveda svoje narodnosti, kar nam pričajo mnoge domače in narodne veselice po slovenskih krajih. Tudi iz naše doline imam denes v domorodni venec vplesti lepo cvetko. Rodoljubi gospodje in gospodičine so namreč minolo nedeljo večer igrale dve Drobničevi igri: „pravi Slovenec“ in: „Raztresenca.“ *) To je veselo znamenje, da tudi v naši dolini krepko napreduje narodnost. Dasitudi je bilo to igranje nejavno, vendar je prišlo toliko povabljenih osob, da je bila vsa polna soba, kjer se je igralo. Videlo se je poslušavcem, kako so radostni, in kako se čudijo lepoti maternega jezika. Glasno klicanje: „živeli“ pa je kazalo, da so se gospodje in gospodičine izborno vedli pri igranju. Konec iger je bila samo ena želja slišati iz ust vseh pričujočih, da bi namreč skoraj zopet bila taka domača veselica! Lepo je, če se gospodje med seboj izpodbadajo, in tako narodno svest budé, še lepše hvale vrednejše pak je, če tudi gospodičine pomagajo k temu, ter se kažejo, kakor verni sinovi in zveste hčere svoje matere.

Važnejše dogodbe.

Avstrija. Avstrija in Pruska sti zopet mirnejši med seboj, kakor je slišati.

*) „Die zerstreuten,“ kak lep germanizem! Boljše bi se reklo: „razmišljenca.“
Martin, stavec.

— Nj. Veličanstvo je dovolilo 6. dan t. m., da smejo prejeti in tudi nositi nedavno podarjene ruske rede gg.: dr. Fr. Miklošič, dr. Teodor Petranović, dr. Janez Bleiweis, Juri Nikolajević in Anton Vrtatko.

— „Narodni Listi“ pišejo, da je Nj. Veličanstvo Črnogorcem podarilo velik znesek novcev (dnarjev), za katere je uže nakupljeno žito. „Tempo“ oznanja, da je tudi francoski cesar poslal 60000 frankov, naj se razdelé med sirote ubitih Črnogorcev.

— Deželno stavbeno vodstvo za spodnjo Avstrijo preneha še tega polletja in poddruži se c. k. spodnje-avstrijskemu poglavarstvu.

Dunaj. Srbski dijaki so ob svojih stroških na svitlo dali fotografirano Tkalčevo sliko (portré), katero je izdelal Kolar; spodaj pa je srbski v cirilici zapisano: „Imbro Ignjatijević Tkalac, vrednik „Ost- und- Westu“. Razposlala se je ta slika po slovanskih zemljah, in čisti znesek je namenjen Tkalčevej gospéj.

— Deželni zbor. Govorilo se je v spodnje-avstrijskem dež. zboru o vojaški ustanovitvi, in o tem, da bi se v prihodnjem državnem zboru c. k. državnemu ministerstvu podala prošnja, naj bi vojaščine bili prosti vsi dijaki od gimnazij dalje, če se le pravno vedó in dobro učé.

— Prvo preiskavanje v tožbi na dr. Tkalca, Našelskega in Leskovca je dovršeno. Vsi trije se dolžé vélicege izdajstva zaradi sestavka „narodnosti z obzirom na južne Slované.“ V to pravdo sta zapletena Aleksander Sandić, ki je bil zadnji čas vrednik „Ost- und- Westu“, in Juli Delpiny zaradi sestavka „nekrolog;“ tudi tiskar Jožef Holzwarth je v tožbi, da je prestopil tiskalni red. Dr. Vilas bode branil obdolžence.

Ljubljana. V današnji seji deželnega zbora je na vrsti: 1) Nasvét, naj bi se prizidalo drugo nadstropje na severni strani ljubljanskega bolnišča; 2) nasvét, da bi se v Freischlossu pri Gradcu postavilo občno bolnišče kranjskim in štajarskim blaznem (norcem.)

— Čitalnica je zopet imela 18. dan t. m. „besedo.“ Na vrsti je bil „gradič béli“ čveterospév Lesinskega, deklamacija Tomanove pesmi „pod lipo,“ samospév „cavatina“ iz „Ciganke“ in Fleišmanov čveterospév „lahka noč.“ Najbolj ustregel je prvi čveterospév. G. dr. Bleiweis je bral kratko iz francoskega prestavljeno povést, ktera kaže, kako se godí v haremi, in g. dr. Toman je bral svojo pesem „slovanska mati.“ Oba sta jako ustregla društvu, ki je zadovoljnost na znanje dajalo z dolzim ploskanjem. Po „besedi“ je bil ples.

Trst. Bere se, da je sem prišlo 12000 pušek iz Ruske za Črno goro.

Gorica. Poslanec Črne je vprašal g. deželnika, ali so tudi na slovenski jezik prestavljeni štirje načrtje, ktere je vlada poslala, in g. deželnik je odgovoril dà, in da vlada misli dati prestaviti še une, ktere še le misli poslati deželnemu zboru. — Iz tega vidimo, kdo in kje so naši največi nasprotniki.

Istra. Poreč. Vladika (škof) Dobrila je 13. dan t. m. nasvetoval, naj se dájó sejna poročila tudi v slovanskem jeziku tiskati, in je zmogel. Celó istranski Italijani se temu niso vprli, rojeni Slovenci se pa v Ljubljani vpirajo.

Koroška. V deželnem zboru je 16. januarja g. Einspieler naredil dva nasveta, namreč da bi se jel koristno rabiti zakon za odkup od služnosti, ki je na svitlo dan 5. julija 1853, in da bi se dobrotnim napravam koroške dežele dajali samo taki uradniki, ki znajo slovenski jezik.

— Poslanec Nischwitz je 15. dan t. m. v deželnem zboru svetoval, naj deželni odbor do prihodnje seje izdela za-

kon, koliko in kako se bode plačevalo učiteljem in njihovim pomočnikom.

Štajerska. Deželni zbor je dovolil srenjam v Gradcu, Mariboru, Celji in Judenburgu pasji davek, in sicer po 2 gld. na rep. — Kdaj se pa v naših krajih postavi ta davek?

Trojedina kraljevina. „Pozor“ piše radosten, da je g. dr. Rački postavljen za svetovavca pri c. k. poglavarškem svetovavstvu in za šolskega nadzornika.

— Pri vélicem zboru zagrebske županije 12. dan t. m. je g. M. Šandor pismeno svetoval, naj bi županija Nj. Veličanstva prosila, da se pomilostijo Hrvatje, kteri so ali še v preiskavanji ali pa uže obsojeni zaradi političnih prestopkov. To meri na gg.: Kvaternika, Starčevića, Leskovca, Tkalca in pomočnike lista „Ost- u- Westa“ Delpiny-a in Našelskega. G. Šandor se opira na to, da je Nj. Veličanstvo tudi ogerskim političnim prestopnikom dalo milost. Ta nasvet je bil sôglasno prijét, in ukrenilo se je, naj se pripomoči prosijo vse županijske srenje, ter da se napravijo po vsej županí zbirke za Tkalčevo gospó.

— „Pozor“ piše, da je dober prvi list novega časopisa „Slavonca,“ in da počasi utegne še boljši biti. V njem se bere, da bode 18. dan t. m. čitalnica v Požegi imela prvi zbor, v katerem se društvo misli ustanoviti. — V Požegi odpre g. Jož. Senečić narodno knjižnico. — V Novej Gradiški si prizadevajo napraviti realko.

Srbska vojvodina. V Novem sadu je začél g. Dan. Modaković 2. dan t. m. izdajati nov časopis „Napredak.“ Na svitlo bode hodil trikrat na teden na celej poli, časi pa tudi večkrat. G. Medaković išče sovrednika, kteremu hoče 1200 gld., prvega pomočnika, kteremu hoče 600—800 gld., in drugega pomočnika, kteremu hoče 400—600 gld. na leto plačevati. Časnik je izvrstno vredovan, in misli se krepko boriti za pravice svojega naroda, kolikor je videti iz prvega lista.

Česka. „Nar. Listi“ pišejo, da je g. kardinal knez Schwarzenberg prošnjo položil Nj. Veličanstvu, naj bi se obsojenemu kanoniku Štulcu dovolilo, da bi smel kazni domá v fračiškanskem samostanu prebiti.

— Poslanec grof Clam-Martinic izroči deželnemu zboru prošnjo, naj bi se duhan (tabak) smel tudi po češkem sijati. —

— Pravijo, da „Pozor,“ ki je bil ustavljen, skoraj zopet na svitlo pride.

— Tudi g. Kober, vrednik „Obecnih Listov“ v Pragi ima tiskalno tožbo; zakrivil se je na §. 65., t. j. da je motil javni mir; zadnji samosvojni češki časnik je torej padel sodbi v roke. „Pozor“ je ustavljen, in vrednik Štule mu obsojen; poprejšnji vrednik „Narodnih Listov“ je zaprt, „Narodnim Listom“ pa žugajo nove tožbe; „Hlas“ je tudi v preiskavanji; „Moravan“ ima tožbo, in vrednika obéh humoristiških časnikov sta uže bila v novcih (denarjih) in z ječo kaznovana; „Boleslavana“ in „Poutnika“ je zadela enaka osoda.

— Humoristički časnik „Brejle“ ima uže spet trojno preiskavo po §§. 300 in 302 kaz. zakona.

Tirolska. Državno ministerstvo je dovolilo, kakor „Vaterland“ piše, da se naredi v Meranu protestanška pastorija.

— Deželni zbor je svetoval, naj bi vojaki menj časa na vojski služili; ali to ni bilo potrjeno. Želéti je, da bi še več deželnih zborov to svetovalo, ker ko bi se to dobilo, gotovo bi pomoglo do večega blagostanja v kmetijstvu in obrtni.

Benečija. Pišejo, da je iz laške vojske prišlo mnogo prebégov med avstrijske vojake; ali pokazalo se je, da so to sami laški agentje.

Ruska. Varšava. Dr. Kvet je začél, kakor pišejo „Narodni Listi,“ češki jezik na varšavskem vseučilišči razlagati 10. dan t. m. V dvorano je bilo prišlo 600 poslušavcev.

— Za vélicege vodja vseh pošť je izvoljen tajni svetovavec Ivan Tolstoj, ki je poprej bil pomočnik ministra vñnjih zadev.

— Po oznanilu carskega razglosa 19. februarja 1861 se je v 17 gubernijah ustanovilo in odprlo 3409 narodnih učilnic, tako da jih je v gubernijah zdaj 4708 s 74582 učenci. To je rusko največje napredovanje v tej dobi.

— Car je v Moskvi posebno čast skazal več literatom, vzlasti g. Katkovemu, ki daje na svitlo „Ruski Věstnik,“ in g. Aksakovemu vredniku časopisa „Děna.“ Plemstvo je uže spet nevoljno.

Srbska. Prihodki za leto 1863 znašajo 5 milijonov goljdinarjev, stroški pa 4 milijone 900000 gld.; torej ostane 100000 gld. Nad poldrug milijon je odločenega vojnemu ministertvu, 175894 gld. pa nenadnim potrebam. Iz tega se vidi, koliko Srbija upa carigrajskim dogovorom. Letos vlada misli 140 topov oboródiť, narodne vojske (armade) pa 150000 glav postaviti na noge.

— „Vidov dan“ piše, da Srbje vrlo radi plačujejo prirez (doklado k porezu ali davku.) Narod pravi: tega je bilo uže zdavnaj treba. Dajmo kar od nas hoče gospodar, ker vidimo, da on, kar dela, vse zanas dela, in bolj skrbi za naše koristi, nego mi vsi.

Črna gora. C. k. gosposka je neki iz Avstrije poslala črnogorskega pribočnika (adjutanta) g. Zego. C. k. častnik (oficir) ga je v Beli grad spremil.

Pruska. Berlin. Deželni zbor je pričel ministerski prvosednik 14. dan t. m.

— Spenerjev časopis pravi, da leta 1851 si je Bismark v Frankfurtu prizadeval, da bi ostali v miru med seboj Pruska in Avstrija na podlagi enakih pravic in vzajemnega pridovanja; knez Schwarzenberg pa je hotel, naj se Pruska podruži. Zdaj se pa vede Bismark, kakor bi ne hotel imeti zveze z Avstrijo. On očita, da je cesarstvo potem zavilo na druge poti. Pruska država mora izkušati zvezne pogodbe in nemško narodnost pripéti svojej lastnej koristi. Ko bi se to po sreči ne sešlo, potem bi smel Bismark nastopiti cesto, ktera še dalje drži od avstrijske.

— Preudarek vseh stroškov in dohodkov za leto 1863 kaže 916096 tolarjev več dohodkov in 263904 tolarjev menj stroškov od lani.

Italija. Laški časniki pišejo, da je Garibaldy nek angleški lord ponujal nekaj jako dosti novcev (denarjev) za kroglo, ki so mu jo iz noge potegnili, Garibaldi pa je rekel, da je ne dá, ker mu bode v dokaz velike pravičnosti ali pa še večje krivice.

Turška. Ruska neki da je poslala v Carigrad pismo, v katerem očita, da turška vlada pošilja Čerkesom orožje; ali za to se ni bati, da bi se skalil mir, ker ga čuva angleški lev.

— Nova vlada je sestavljena tako-le: Kiamil paša je véliki vezir, Mehemed paša véliki pomorski vojvoda, Rašid paša vojni minister, Halil paša véliki poveljnik pri topovstvu, Ali paša je ostal v službi. Omer paša je odstopil, ter neče biti več serdar Ekrem in poveljnik rumiljskej vojski; car mu pa še ni povedal, je-li s tem zadovoljen ali ne.

— Vlada se je začela krepko obnašati, kakor bi se pripravljala za vojno. Kaže, da jo Angleška priganja. Ruska je neki nezadovoljna in toži Turčijo, da podpira narode ob Kavkazu.

— Iz Carigrada je slišati, da se hoče car sam postaviti vojski na čelo.

— Pišejo, da je Turška poslala komisarja, s katerim je šel tudi angleški agent, v Bukreš, da bi kneza Kuzo primoral, naj mu oddá orožje. Pravijo, da se Turškej pridruži tudi avstrijski agent.

— „Napredak“ piše, da so meso za kugo pocépane živine siromaki jedli, in zato da se je pokazala tudi med ljudmi strašna bolezen. — Turki se bojé novih bojev na pomlad.

Bosna. „Narodne Novine“ pišejo, da se Turci bojé, ne bi se iz Srbije po Savi in Uni orožje vnašalo v Bosno, zato so ondi razpostavili vojsko. V Bosni se pobira porez (davek) tako nečloveški, da sami prosti Turci od čuda ne znajo, kaj bi počéli. Hajduki se kažejo na vseh stranéh. Govorí se, da mislijo Turci krščenike preseliti od Save v notranjo zemljo, a ondod naseliti Turke, ki so pregnani iz Srbije. Živinska kuga še vedno divjá.

Grška. Čuje se, da je v pokrajinah čedalje večí dir in dej. Tudi po Atenah se uže glasijo nočni razboji in razbrzdanosti. Trgovina in obrtnija povsod péša. Davkov nihče več ne plačuje. Angleški poslanec je neki odplul na arhipelske otoke. Storil se je glas, da bi se utegnili ministri premeniti.

— Iz Londona se čuje, da Koburški vojvoda neče grškega prestola.

Amerika. Pišejo, da je dovoljeno v Lincolnovem razglasu, naj se vzemó zamurci v zvezno vojsko (armado). Zapadna Virginija se zdaj imenuje država sama za-se. Poročila o bitvi pri Murfreesboroughu se ne skladajo; vendar so neki zmogli zveznici, toda izgubili so mnogo ljudstva. Govorica je, da se je Burnside odpovedal, naslednik da mu je Hooker.

— Zvezanci so vzeli Murfreesborough — najbrže 2. dan t. m. popoldne. Njih vodja Roženkranc je bil to noč poprej vojake postavil v red, in potem je zmogel konfederirce. — Prvi dan so se pri Vicksburgu 5 ur tolkli, predno so konfederirce pobegnili iz utrjenih prekopov. Jutro dan je zvezni vojskovod Sherman zopet začel boj, in konfederirce v naskoku pehuil z utrjenega stanja. Vojske neki da so uže jako popačene.

Iz Notranjskega. (Kaj pa, ko bi se korun [krompir] žveplil?) V 15 letih me je še le zopet lansko jesen zadela korunova bolezen. Večkrat sem torej premišljaj, kako bi mogoče bilo, premagati jo. Od leta 1848 do 1861 sem zmirom odbiral popolnoma zrelo seme, rezal sem več kosove za sajo, dajal sem korunu pečena tla, stavil seme v širje brazde, sadil in izkopaval ga poprej, suhega in dobro sem ga spravljaj, pa zares ni bilo moje prizadevanje zastonj; samo lansko leto vse to ni pomagalo; šesti del pridelka mi je segnjil. Prišlo mi je potem na misel: kako pa, ko bi se korun žveplil. Morda bi to pomagalo, kakor pomaga pri grozdji? Te misli pa nikakor ni bilo smeti razglasiti, predno bi mi pokazala izkušnja, ali veljá ali ne. Kar mi pride v roko nemški častnik „Fortschritt,“ ki piše o trgovini, obrtni in kmetijstvu. V njem pravi g. Comini: „ukazal sem na njivi, kjer mi je korun vedno gnjil, déti v vsako jamico nekoliko žvepla, na-nje saditi korun, in potem seme nekoliko zakriti. To sem storil samo na polovici njive, na drugej polovici sem pa sadil, kakor po navadi. Meseca junija in julija sem popražil nát (korunovo perje) žveplom samo na tej polovici, ker je bilo žveplo v jamicah, na drugej pa nič. Avgusta meseca je žvepljeni korun prav lepo kazal, na unem se je pa videlo, da gnjije. Ko sem ga izkopaj, bil je žvepljeni korun lep, debel, čist in prav dober, nežvepljeni pa droben in črn; tudi ga je bilo tretji del menj. Žvepljeni korun je potem zdrav ostal do maja meseca, nežvepljeni mi je pa uže decembra segnjil.“ — Prijazni bralec naj si to pomni, in vsaj nekoliko poskusi.

Popravek. Na 4. strani zadnjega lista v „Oznanilu“ v 8. vrsti od zdelaj gori beri: Fr. Lipež, namestu: Fr. Nipež.

Popotni.

Umrli.

Ljubljanska cena

17. januarja 1863.

15. januarja 1863: G. Krause iz Zagreba; gg. Hoffmann in Fährich z Dunaja; gg. Weiser in Edelbreser iz Gradca; g. Koscher iz Steinbacha; g. Schorm iz Loke.
16. jan.: Gg. Dworzak, Tannenberger, Rock in Hecht z Dunaja; g. Blaschitz iz Reke; g. Kopač iz Celja; g. Feriantsch iz Fraslava; g. Breyer iz Mattersdorfa.
17. jan.: G. Seemann iz Brna; g. Hrenn iz Braile; gg. Czadelock in Cadore iz Trsta; g. Burkhard iz Aussiga; g. Habann z Dunaja; g. Laurič iz Rakke.
18. jan.: G. Frieb iz Celovca; g. Scherbaum z Dunaja; g. Perutz iz Ballenstadt-a; g. Hecht iz Maribora; pl. g. Belizay iz Bude.

15. januarja 1863: Jera Cvelber st. 66 l.
16. jan.: Matija Abačič st. 67 l.
17. " Marija Bevc st. 26 l.
18. " Marija Jamnik st. 68 l.; Franc Pirnat st. 43 l.; Janez Viršek st. 3 tedne.

Loterija 17. januarja 1863.

Dunaj: 4, 72, 28, 71, 48.

Gradec: 9, 2, 34, 70, 1.

Javne prodaje.

D r a ž b e			Imena tistih, katerih posestvo se prodaja	Od kod so doma?	Okrog:
1.	2.	3.			
22. jan.	23. febr.	23. mar.	Franc Flere	z Brega	Zatičina
23. "	"	27. "	Ive Žnidaršič	" Čurilj	Metlika
24. "	24. "	24. "	Jože Šerek	" Velicega vrha	Zatičina
"	25. "	28. "	Anton Korošič	" Rakitine	Vrhnika
"	"	"	Anton Leve	" —	"
26. "	23. "	23. "	Matija Puc	" Podkraj	Ipava
"	27. "	28. "	Jakob Veroiščer	" Dragomelj	Metlika
"	26. "	26. "	Anton Korelc	" Vrhpolja	Zatičina
"	"	"	Anton Metelko	" Langendorfa	Krško
27. "	28. "	31. "	Janez Kovač	" Barovnice	Vrhnika
29. "	2. mar.	9. aprila	Anton Strmec	" Vančne gorice	Zatičina

	Srednja cena		Najviša cena	
	gld.	kr.	gld.	kr.
vagan pšenice	4	98	—	—
" rži	3	33	—	—
" soržice	3	70	—	—
" ječmena	3	5	—	—
" ovsa	2	27	—	—
" debeljače (tursice)	3	40	—	—
" ajde	2	36	—	—
" prosa	3	15	—	—
" fižola	4	50	—	—
" leče	6	20	—	—
" graha	6	—	—	—
" boba	5	—	—	—
" kaše	4	50	—	—
stot (cent) ječmenka (ješpranja)	7	—	—	—
" pšenične moke	7	—	12	—
" ržene	—	—	8	—
" ajdove	7	—	10	—
" debeljačeve	—	—	6	—
" sena	1	30	1	55
" slame	—	90	1	5
vagan oglja	—	38	—	48
" koruna (krompirja)	—	—	1	50
sežen drv 30" dolžib(trdih)	—	—	8	—
" (mehk.)	—	—	6	—
libra (funt) sladkorja	—	42	—	44
" kave	—	70	—	84
" olja laškega	—	50	—	60
" lanenega	—	—	—	38
" goršičnega	—	—	—	40
" govčine	—	20	—	22
" telčine	—	20	—	22
" svinjine	—	19	—	22
" slanina nove, (špeha)	—	28	—	30
" stare	—	—	—	46
" sala	—	—	—	38
" masla	—	—	—	60
" prsnega masla (putra)	—	—	—	55
" lojčevih sveč	—	—	—	44
" meda	—	—	—	25
" prediva	—	20	—	33
vrč (bokal) vina	—	48	—	80
" piva	—	20	—	28
" žganja	—	70	1	—
" vinsk. cveta	—	84	—	—

Dunajska borza

17. januarja 1863.

Državni papir.		Denar	Blago	Južne železnice		Denar	Blago	Prejstvene obliga-		Denar	Blago	Menjice.		Denar	Blago
								cije (Prioritäts-Obl.)				(na 3 mesce.)			
5% avst. vr.		69.85	70.00	Pardub.-Rajhenb.		273.00	274.00	Lojdove		93.00	94.00	Amst. 100 gld. hol.		—	—
5% nacional		82.50	82.60	Zapadne železnice		131.25	131.50	Severne železn.		90.00	90.50	Avgst. 100 " juž. n.		97.10	97.25
5% črka B.		96.00	98.00	Tiske		154.50	155.00	" " v a. v.		87.00	87.50	Frankf. 100 " "		97.25	97.40
5% lombardo-benešk.		103.50	104.50	Gal. Karl-Ludvik.-žel.		147.00	—	Glogniške		81.50	82.00	Hamburg 100 m.		86.25	86.50
5% beneško posojilo		89.00	90.00	Graške na Köflach "		220.50	221.00	Parobrodne		92.50	93.00	London 100 fnt. štrl.		114.80	114.90
5% metalike		76.30	76.40	Trnovske nove		161.00	163.00	Pardubske		75.50	76.00	Pariz 100 frnk.		45.50	45.60
4 1/2% "		67.00	67.25	Avsig-Topliš.		120.00	125.00	Tiske železnice		84.50	85.00	Bukrešk. (Bukurest) 31 dni		—	—
4% "		58.50	59.00	Česke zapadne		174.00	176.00	Zapadne "		95.00	96.00	Carigradske 31 dni		—	—
3% "		43.50	44.00			169.00	169.50	" " v srebru		95.00	95.50				
2 1/2% "		37.50	38.00	Bankne zastavnice.				1862 " izdane l.		91.25	91.75	Gotov denar.			
2 1/2% banko		50.00	51.00	6 letne		104.00	104.50	Česke zapadne železn.		95.00	95.25	Krone		15.60	15.64
M. komske obresti		17.00	17.25	10 "		100.00	100.50	Drž. železn. 4275 frank.		128.50	129.00	Novi zlati (cekini)		5.50	5.52
Srečke leta 1839		145.25	145.75	Za srečkanje		89.50	89.75	Južne železnice		122.00	122.50	Stari		5.51	5.52
" " 1854		93.00	93.50	" " v a. vr.		85.25	85.50					Napoleonendorji		9.18	9.21
" " 1860		93.20	93.30									Suvrendorji		15.75	15.85
" " 100 gld.		94.30	94.50	Dolžna pisma za odvezo zemljišč.								Ruski imperijali		9.42	9.45
5% posojila na davke		93.70	93.80	spodnj. avstr.		88.00	89.00					Pruski Friderikdorji		9.60	9.63
				zgorn. "		84.00	84.50	Srečke.				Angl. sovren		11.55	11.60
				češke		86.00	86.50	Kreditne		132.25	132.50	Pruska kasna asignacija		1.69 1/2	1.70 1/2
				moravske		87.25	87.75	Parobrodne		98.00	98.50	Srebro		113.50	114.00
				štajerske		88.50	89.00	Tržaške		117.00	118.00				
				kranjske		86.00	86.50	Kneza Esterhaza		94.50	95.00				
				ogerske		75.75	76.25	" Salma		37.00	37.50				
				Tem. Slav.		75.00	75.50	" Palfy-a		38.25	38.50				
				hrvaške		74.00	74.50	" Clary-a		35.25	35.50				
				erdelske		74.00	74.50	Grofa St. Genois-a		38.50	39.00				
				galic.		74.75	75.25	Budimske		34.75	35.25				
				bukovinske		73.50	74.00	Kneza Windišgr.		20.50	21.00				
								Grofa Waldstein-a		22.50	23.00				
								" Keglevića		16.25	16.50				